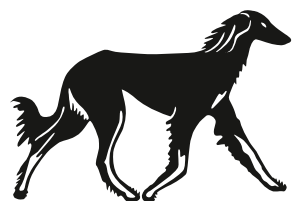

Hei alle sammen!

Jeg vil ønske dere en riktig god høst.

Jeg vil benytte sjansen til å takke alle som deltok på årets spesial. Tradisjonen tro kommer her bilder av alle vinnere, samt kommentarer fra årets dommer Brian Duggan. Det vil komme litt ytterligere lesning fra årets spesial i Jule-Mynden. Da kommer også informasjon om dommer for 2016. Gled dere!

SALUKI NORGE

Salukispesialen 2015

Resultater

▲ BIS og BIM, cert: Sinaxs Damali og Bakalva's Special Edition

◀ Cert (BTK 3): Borgsjødalens Was It I

▼ BIS og BIM valp: Soheil Nour Caylie og Borgsjødalens Creme Caramel

◀ BIS og BIM junior: Badavie Xantino og Yazyasirah's Ayishah

◀ BIS og BIM veteran:
N DK UCH Caravan
Ustura Bahiim og
C.I.B NORD UCH
Sadaqa Kifaya Bint
Fasqiya

◀ Beste Bevegelser:
N UCH Elsto Atif-
Khariz

BIS brukshund: INT
NORD UCH N SE LCCH
C.I.B.P Caravan Bariza
Badiiah Bint Bahiim ▶

▲ Beste Hode og uttrykk: Mwinda Zibiah

▲ Beste par: C.I.B C.I.C NORD LCCH DK SE F UCH
Sadaqa Lazeez Al Alwan og C.I.B C.I B.P NORD
UCH Sadaqa Laziza Bint Kifaya

◀ BIS oppdretter:
Kennel Sadaqa

Øvrige resultater

- BHK 1, cert: Baklava's Special Edition
- BHK 2: N UCH Elsto Atif-Khariz
- BHK 3: N UCH NJV-14 Matanah's Boaz
- BHK 4: Badavie Xantino
- BTK 1: Sinaxs Damali
- BTK 2: C.I.B C.I B.P NORD UCH Sadaqa Laziza Bint Kifaya
- BTK 3, cert: Borgsjödalens Was It I
- BTK 4, res.cert: SE UCH Badavie Miriel

Flere bilder fra
spesialen kan ses
på Salukiutvalgets
Facebook-side –
Salukiutvalget i Norge

Dommerkommentar

My sincere thanks go out to the members of the Norwegian Saluki Club for inviting me to judge in your beautiful country. It was a great honor to be able to evaluate your Salukis and meet new friends. I must thank Elisabeth Espedal Hoogstrate for expertly managing all my arrangements – and Renata Ewa Goel and Erik Watz for their warm hospitality in the days after the specialty. I had a wonderful time judging and hope that everyone enjoyed the day as well. Special thanks go to my well-organized steward, Simon Tien Hansen, and my secretary, Kristian Viken – who worked very, very hard for several hours.

In judging Salukis, I look for the signature elements of our breed as called for in the standard: balance, moderation, top and under line, condition, and the seamless combination of elegance and strength. My judgment is not influenced by color or coat type, as they have no effect on conformation or movement. I believe that sound, effortless movement is critical, as a Saluki could not successfully hunt without it.

I was very pleased with the overall quality of the entry. The Salukis I saw were well groomed, in good condition, and excellently presented. Ear leathers and tails were long – and that is not always the case elsewhere. The carpeting and tape in the exhibit hall seemed to give some dogs a little trouble in gaing and

I tried to make allowances for that as much as possible.

When faced with a decision to choose between winners or placements, movement is always my deciding factor and towards the end, some dogs were not moving quite as well as they had been. So a dog that had been moving well early on in the judging might not later place as highly as one whose movement was consistently excellent.

I particularly appreciated the chance to select a few dogs for Best Movement and Best Expression, as this is something that is not done in America. In the Best Expression, all the dogs had lovely faces, but the young bitch I selected was very animated – moving her head and ears as she keenly investigated everything around her.

The Best Male, Baklava's Special Edition was a handsome grizzle fellow, with good balance in his body, moderate angulation and excellent, sound movement from all views. The same was also true for the Best Bitch, Sinax's Damali, and I had a very hard time deciding between them – but in the end the bitch's movement held up a little better than the male, and so she was my choice for BIS.

Brian Patrick Duggan

Ny i Salukiutvalget – Linn Mari Sørgård

Mitt navn er Linn Mari Sørgård, jeg er 31 år gammel og bosatt på et lite småbruk i Nes sammen med samboer og vår felles sønn på 5 år, samt et knippe salukis. Min hobby og store interesse er saluki, og min første saluki var Tia (Caravan Xanthia), som jeg fikk for 10 år siden. Tia kjøpte jeg av Lotta Brun, etter jeg hadde jobbet for henne og Jack i 1 år som praktikant på deres hestesenter/kennel. Her ble jeg betatt av rasen, og siden har flere salukier flyttet hjem til meg. Jeg var en del av Kennel Caravan, men etter at NKK fikk nye

regler, måtte jeg og Bente Waldal få vårt eget kennelnavn, Qatiifah.

Jeg var medoppdretter på to kull hos kennel Caravan, og Bente og jeg har nå vårt første kull med nytt kennelnavn, de er i skrivende stund 10 uker gamle. De første har allerede reist til sine nye hjem. Hjemme hos oss bor Tia (10 år), Isis (10 år), Dille (6 år), Zibiah (1 år) og en av Dilles valper på 10 uker, lille Hanna.

Det ble saluki

Vi har som mål å bli kjent med flere av våre nye salukieiere. Therese Finsrud latt oss få lov til å bli kjent med henne og hennes to saluki-gutter.

Mitt navn er Therese Finsrud, og jeg er den heldige eier av Tzimiir og Xavi fra kennel Yaz Yasirah. Jeg er oppvokst med hund. Mitt første møte med utstilling var i 1997. Da viste jeg familiens japanske spisshund, en hard og dominant hannhund som var svært vanskelig å vise. Men jeg viste han i flere år. Jeg kjøpte min egen hund som 16-åring, en vakker Shetland sheepdog-tispe som jeg brukte til utstilling og agility. Hun fikk et kull i 2001. Da jeg flyttet hjemmefra, ble det schäfer og hovawart. Vi koste oss i skog og mark, konkurranser var uaktuelt på den tiden.

Vi trente alt fra spor til hundekjøring, interessen for hundekjøring tok over mer og mer, og da spesielt sprint/mellomdistanse. Jeg likte de raske hundene. Disse hadde ofte en stor andel mynde i seg, og jeg forelsket meg i lynnet deres. I en periode hadde jeg flere linjer av disse blandinger.

” Han var alt jeg noen gang kunne drømme om, og for en personlighet. Jeg var forelsket i den hunden.

I 2014 hadde jeg igjen få hunder hjemme, og jeg hadde tid og mulighet for en valp igjen. Jeg hadde ønsket meg mynde fra starten av, men det ble ikke en slik før sommeren 2014. Myndegruppen består av veldig mange vakre raser. Jeg ble sittende igjen med to, saluki og borzoi. Det ble saluki, borzoi var for meg litt for stor til å bli førstevalg, selv om jeg må innrømme at det nok blir en slik en gang også. Ann-Kristin Børsum hadde igjen to hannhunder fra sitt kull, og jeg bestemte meg for

å ta turen til Hokksund. Vi ble godt tatt imot hos Ann-Kristin, og selvsagt forelsket jeg meg i Xavi med en gang. Å så vakre de langbeinte salukiene var, de var 4 måneder og større enn elghundene som er vanlige her hjemme. Men for en hund. Xavi ble godt tatt imot av de andre hundene og fant fort plassen sin i senga og sofaen. Han var alt jeg noen gang kunne drømme om, og for en personlighet. Jeg var forelsket i den hunden. I mars 2015 trengte broren hans nytt hjem, og jeg fikk prøve ham

sammen med mine. Ja da, han ble han også. Han er svært forskjellig fra sin bror, men han har en helt egen, spesiell personlighet. Vi har prøvd oss på utstilling og så vidt på lure coursing. Vi kommer til å fortsette med det, jeg ble veldig glad i lure coursing. Ellers trener vi spor og snørekjøring.

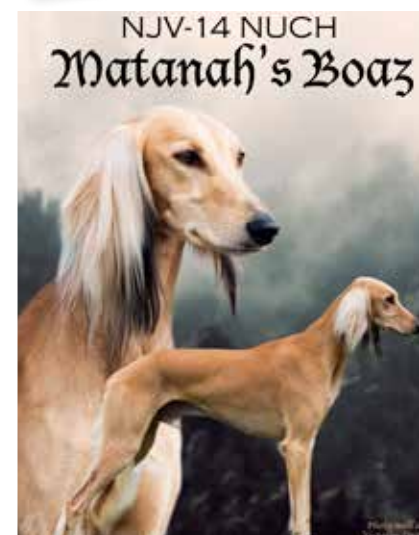
Med vennelig hilsen
Xavi, Tzimiir og Therese

NYE CHAMPIONS

Badavie Who's That Girl

Eier: Heidi E. Hoff
Sted: Bergen
Dato: 26.3.2015
Dommer: Louise Dehaes

Hun kan nå titulere seg
C.I.B. NORD NO SE DK U
CH KBHV-2015

NJV-14 NUCH Matanah's Boaz

Eiere:
Victoria og Ove Lintvedt
Sted: Bodø
Dato: 28.7.2015
Dommer: Eli-Marie Klepp

Hvem er jentene bak Qatiifah salukis?

Linn Mari Sørgård og Bente Waldal

Hvor startet vår interesse for rasen saluki? Vi er begge to innbarkedde hestejenter fra mange år tilbake, og det var denne felles interessen som førte til at vi møtte både hverandre og salukien.

I 2003 begynte Linn å jobbe for Jack Jackson og Lotta Brun på Aurskog hestesenter, og året etter begynte Bente der i samme jobb. Interessen var hest, og det var det vi hadde lyst til å drive med resten av livet. Hos Jack og Lotta ble vi kjent med deres salukier – Balder (Asayaad Jiruwan al Caravan), Teefah (Caravan Qatiifah Bint Jabiya) og Blackie (Caravan Pan The Egyptian Princess). Alle disse salukiene ble vi begge nær knyttet til da vi hadde mye med dem å gjøre i det daglige arbeidet.

Da Linn kom til Aurskog høsten 2003, hadde Lotta et kull med 8 uker gamle salukivalper, Caravans T -kull. Sommeren 2004 kom en av disse valpene på et 2 uker langt opphold mens eier var på ferie, og lille Tibniy bodde sammen med Linn i praktikantleiligheten. Linn falt totalt for rasen etter dette. Høsten 2004 fikk Bente selskap i praktikantleiligheten av Caravan Old Fashioned Candy i en lengre periode, og da var jammen hun solgt også!

Lotta hadde på denne tiden faste ringtreninger på hestesenteret, og slik ble vi begge kjent med mange andre myndeeiere. Våren 2004 ble Caravans U-kull født, og Linn fikk være med på fødselen og fulgte valpene tett til de ble levert til sine nye eiere. Allerede da var ønsket stort om en egen saluki, men tidspunktet passet dårlig. Året etter ble det født to kull hos Lotta, Caravans W- og X-kull, og da var det Bente som fikk følge valpene fra de var nyfødte til de fikk nye hjem. Tia (Xanthia) fikk flytte hjem til Linn, mens Bente fikk kullbror Fant (Xavier) i heimen.

Vi holdt kontakten selv om vi flyttet til hver vår kant, og begynte etter hvert å dra på LC-treninger og utstillinger. Lotta har alltid vært veldig flink til å få oss med på ting og delt av sin enorme erfaring. Lotta flyttet så til Spania, og Linn fikk tilbud om å overta Isis (Afking's Isis al Caravan), noe hun ikke har angret på en dag. Bente hadde Knodden (Daxlore Camran) en periode før han flyttet tilbake til Spania, og Bente kjøpte så Egil (Caravan Arax El Andaluz) fra Lottas A2-kull i 2008.

Linn og Lotta ble enig om å pare Isis med Bahiim (N DK UCH Caravan Ustura Bahiim), og

kullet skulle være hjemme hos Linn. Isis fikk syv valper 14. februar 2009, Caravans B2-kull, og Linn beholdt Dille (C.I.B C.I.B.P NORD UCH SE & N LCCH Caravan Bariza Badiiah Bint Bahiim). En av valpene skulle til Isis' oppdretter i Canada, Alan Ewles. Vi reiste begge over for å levere lille Ole (CAN CH Caravan Barraq Bi Afking) og fikk mye lærdom og kunnskap med hjem i bagasjen. Alan har drevet oppdrett av saluki siden før vi ble født, og er en anerkjent utstillingsdommer. Han hadde på dette tidspunktet 25 salukier som vi fikk mulighet til å studere, ta på, ta bilder av og se bevege seg.

Vi lærte mye om linjene bak Isis gjennom dette besøket, og vi holder fortsatt kontakten. Det å reise til andre land for å studere salukier, samt å få lære av eldre oppdrettere som sitter med så mye kunnskap om rasen, har vært veldig viktig for oss. Vi har i tillegg deltatt på de to siste rasekonferansene i Sverige, og har planlagt å reise på årets konferanse også. Dette er noe vi anbefaler alle oppdrettere og salukieiere å gjøre. Her lærer man masse, og man får en gylden mulighet til å diskutere saluki dagen lang med andre entusiaster.

I 2010 ble Caravans C2-kull født hjemme hos Nina Sandbæk. Bente var på ukentlige besøk i valpekassa og vi hjalp begge til med valpefoto-grafering. Bente tok med seg Ella (N, SE, GIB MA CH, NJV-11 Caravan Cantara ila Mas'udah Itheram) hjem. Siden har Ellas bror Pepper (Caravan Calando El Zorro) også blitt en del av Bentes flokk med salukier.

I 2011 spurte Lotta om vi ville gå inn i Kennel Caravan og drive oppdrett av rasen vi begge to elsker så høyt. Det å få en mentor som Lotta i ryggen var helt essensielt for at vi torde å ta steget videre som oppdrettere. Det å være oppdretter er et enormt ansvar, og ikke minst krever det årevis med kunnskap og erfaring om kombinasjoner, linjer, sykdommer og avlsarbeid. Det føltes trygget å ta steget ut i samarbeid med Lotta, og det er godt at vi alltid har henne å konferere med når det er ting vi er usikre på eller trenger å diskutere. Det går mange mailer og meldinger oss imellom i løpet av en uke!

Vårt første kull sammen med Lotta ble Caravan «Dhuu»-kull. Kombinasjonen mellom Tia (Caravan Xanthia) og Frasse (Caravan Yaz Yaman) resulterte i seks hanner og én tisper. Vår plan var å beholde en tisper fra dette kullet, men siden den eneste vi hadde en bestilling på, var en tisper, og hannhunder er vanskeligere å selge, var vi redd vi skulle bli sittende med alle hannene selv. Derfor solgte vi tisperen, og det endte med at vi ikke beholdt noen valp selv da alle sammen fikk supre salukihjem i Sverige, Finland, Tyskland og Norge.

” *Det å reise til andre land for å studere salukier, samt å få lære av eldre oppdrettere som sitter med så mye kunnskap om rasen, har vært veldig viktig for oss.*

Bente hadde mye kontakt med Gail Goodman i flere år og beundret hennes vakre salukier med unike linjer. Når «Dhuu»-kullet ble født, ønsket Gail veldig gjerne en valp fra oss. Slik ble det dessverre ikke, men da hun hadde et kull sommeren 2013, fikk vi tilbud om en valp fra henne i stedet. Egentlig skulle vi ha en tisper, men det ble født ni hannhunder og ingen tisper! Vi bestemte oss likevel for å ta en av valpene, og i november 2013 reiste vi over til USA for å hente hjem Bentes lille Kishuf (Midbar Kishuf Tarabin). Gail lærte oss mye og delte med stor iver av sin enorme kunnskap og erfaring. I tillegg sitter hun på et stort arkiv med gamle bilder av salukis fra hele verden som vi fikk se på og diskutere. Gail hadde mange hunder hjemme og inviterte også flere valpekjøpere på besøk slik at vi fikk treffe hele hennes forrige kull. En unik og fantastisk mulighet til å studere linjene hennes veldig godt. Her var både Kishufs far og mor, brødre, onkler, tanter, onkels barn, bestemor og bestefar, og flere fjerne slektninger! Det å kunne studere et avlsarbeid på denne måten, som vi også gjorde →

hos Alan og selvfølgelig Lotta, er utrolig lærerikt og fint.

Det er godt å vite hvor hundene våre kommer fra, slik at vi selv vet hva vi har å jobbe med.

I begynnelsen av 2014 fikk vi en mail fra Lotta med tilbud om en valp fra New Zealand. Ellen Podivinsky og Carole Tipler hadde et spennende kull med gamle Knightllington- og Al

Yaman-linjer. Dette er linjer vi har beundret lenge, og derfor var jo selvsagt en tispe fra denne kombinasjonen en stor drøm. Vi bestemte oss egentlig for at vi skulle droppe det siden vi begge var studenter og ikke hadde råd til å importere en valp på dette tidspunktet. Gleden ble derfor ekstra stor når Linns samboer bestemte seg for å ta inn Zibiah (Mwinda Zibiah) til Linn i 30-års gave. Zibiah landet på Gardermoen i

Bente med nesten hele salukijungen vår, fra venstre; Dille, Pepper og Ella

oktober etter en reise på over 30 timer. Hun er rett og slett helt fantastisk, og vi tror hun har mye å tilføre avlen. Hun er etter linjer vi liker veldig godt. Med utgangspunkt i både Kishuf og Zibiah mener vi selv at vi har klart å få tak i linjer som er unike i Europa, og som det er ekstremt viktig å ta vare på for å bevare mangfoldet i rasen. Vi er evig takknemlige ovenfor Gail, Carole og Ellen for å ha gitt oss muligheten til dette, og at de viser oss slik tillit til det vi gjør. Både Gail og Carole er «gamle travere» innen rasen og er voldsomt kunnskapsrike. Derfor ser vi på det som en stor

ære at de har gitt oss muligheten til å jobbe videre med disse linjene.

Nye regler kom, og siden Lotta bodde i Spania og vi i Norge, fikk vi ikke lenger være en del av Caravan. Vi fikk derfor vårt eget kennelnavn i 2013, Qatiifah. Qatiifah er det opprinnelige navnet til Teefah, som vi begge to var veldig glad i, og derfor var det naturlig å kalle opp vår kennel etter henne. I 2015 paret vi Dille (Caravan Bariza Badiiah Bint Bahiim) med Pepper (Caravan Calando El Zorro), og våren 2015 kom Qatiifahs A-kull, tre hanner og fire tisper. Vi har valgt å

beholde tispene Hanna (Qatiifah Amal Amirah) fra dette kullet.

Vi føler vi har vært veldig heldige som har fått mulighet til å reise så mange steder for å studere ulike salukier. På denne måten lærer man mye mer enn bare å studere bilder. Det å faktisk få ta i hundene og se hvordan de ser ut i virkeligheten, har vi lært veldig mye av. Vi er veldig ydmyke og søker hele tiden nye erfaringer og nye læringsmuligheter, og vi har stadig lyst til å reise mer for å lære mer. Vi er begge to heldige som har to snille samboere som lar oss få muligheten til å holde på med vår hobby på denne måten. De passer hundene mens vi er på farten for å treffe andre salukier, eller drar på utstilling og lure coursing. I tillegg har vi begge to (stort sett) lik smak og er enige i det meste, selv om det kan bli noen diskusjoner innimellom. Å være to som kan samarbeide om å drive oppdrett, er noe som er veldig viktig for oss. Vi har til nå hatt annethvert kull, men i tillegg legger vi opp våre timeplaner slik at vi samarbeider om kullene vi har. Om en av oss jobber eller er opptatt, kan den andre ta valpene. På denne måten får valpene de beste forutsetninger for livet videre ved at det gir oss muligheten til å alltid være hjemme med dem gjennom hele valpetiden, noe vi føler er ekstremt viktig.

Det å ha valper er en jobb som krever oppmerksomhet 24 timer i døgnet. Valpene skal oppleve mye, samt føle trygghet, håndteres og omgås med mennesker hele tiden.

Vår ambisjon er å oppdrette sunne, friske og rasetyper salukier av den gamle typen. Vi synes begge det er viktig å ta vare på den typen saluki som fremdeles ser ut som de gjorde på begynnelsen av 1900-tallet. Vår visjon er å bevare denne flotte rasen, ikke modernisere eller forandre den. Den første rasestandarden for saluki som ble skrevet i England i 1923, tok utgangspunkt i hundene de hadde den gangen, og dette var salukier som var moderate og funksjonelle. Dette er hva vi ønsker å strebe etter i vårt oppdrett, å bevare den opprinnelige formen og funksjonen.

Helse, sunnhet og temperament er viktige aspekter. Når det gjelder helse, etterstreber vi å

bruke hannhunder som er godt voksne, sunne og friske både fysisk, mentalt og eksteriørt. Videre vil vi helst at tispene skal være godt over 3 år når hun har sitt første kull. Vi tar hjerteundersøkelser med ultralyd og EKG av alle våre egne hunder som skal brukes i avl, og dette gjøres så tett opp mot paring som mulig. I tillegg ønsker vi at hannhunder vi skal bruke, også hjertesjekkes i den grad det er gjennomførbart for hannhund-eier.

” Vi synes begge det er viktig å ta vare på den typen saluki som fremdeles ser ut som de gjorde på begynnelsen av 1900-tallet. Vår visjon er å bevare denne flotte rasen, ikke modernisere eller forandre den.

Utstilling og lure coursing er fine aktiviteter for både hunder og eiere, og vi farter gjerne rundt på begge deler hvis vi har mulighet. Vi stiller imidlertid ingen krav om verken deltagelse eller meritter hos hverken valpekjøpere eller potensielle avlsdyr. Det finnes mange fine salukier som aldri blir stilt ut eller får løpe LC på grunn av eiers interesser eller muligheter, og mange får aldri noen staselige titler fordi de ikke faller i smak hos utstillingsdommerne, eller fordi de ikke bryr seg om å jage plastikk på LC-banen, selv om nabokatten lever farlig. Disse kan likevel være minst like bra avlsdyr som enhver champion, og derfor bryr vi oss ikke om titler når vi vurderer en hunds kvalitet.

Vi vil avslutte med et lite utdrag hentet fra rasestandarden fra 1923 som vi synes er en god beskrivelse av hvordan en saluki skal være: «The whole appearance of this breed should give an impression of grace and symmetry and of great speed and endurance coupled with strength and activity to enable it to kill gazelle or other quarry over deep sand or rocky mountains.» ●